

Bilag til fortsættelse af svar på spørgsmål 148.

Notat vedrørende virkningerne af en delvis omlægning til tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier af andele af invalide-, enke- og førtidspensionsrefusionen.

1. Det foreliggende problem.

Forud for genfremsættelsen i folketingsåret 1973-74 af forslag til lov om social bistand har folketingets socialudvalg peget på ulemperne ved at opretholde den nuværende statsrefusion på 100 pct. af invalidepensionsudgifterne samtidig med, at kommunerne afholder 50 pct. af udgifterne vedrørende revalideringsmæssige hjælpeforanstaltninger, der iværksættes i henhold til bilstandsloven.

Som følge af disse forskelle vil de kommunale myndigheder næppe føle den fornødne tilskyndelse til at iværksætte sådanne revalideringsmæssige hjælpeforanstaltninger, hvorved tilgangen af nye invalidepensionister vil kunne begrænses.

Udvalget har herudover anført, at manglende hjælpeforanstaltninger ikke blot kan resultere i en forøget tilgang af invalidepensionister, men også i forøgede udgifter til andre former for førtidspensionering, dvs. enkepension og folkepension til personer under 67 år.

En eventuel omlægning til tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier af en andel af invalidepensionsudgifterne vil kunne løse dette problem, men en eventuel sådan omlægning må af de anførte årsager også omfatte tilsvarende andele af udgifterne vedrørende enke- og førtidspension.

2. Beregningstekniske forudsætninger.

De beregninger, der er gennemført i tilknytning til forslag til lov om social bistand, vedrører året 1972-73. Som følge heraf er også de nedenfor omhandlede beregninger gennemført på grundlag af forholdene i dette år.

På grundlag af de kommunale budgetter for 1972-73 er statens udgifter til invalide- og enkepension opgjort til henholdsvis 2.239,8 og 219,3 mill. kr. Statens udgifter i 1972-73 til førtidspensioner, der af socialministeriet er opgjort til 245 mill. kr., er fordelt på kommunerne i forhold til de bud-

getterede invalidepensionsudgifter. Endelig er den statslige andel på 75 pct. af visse personlige tillæg til invalide- og enkepensioner opgjort på grundlag af de kommunale budgetter til 50,1 mill. kr.

Ved omlægningen til tilskud efter objektive kriterier af alternative andele af disse udgifter benyttes vægtfordelingerne i bilag 1. Disse vægtfordelinger er konstrueret i forlængelse af det materiale, der dannede grundlag for beregningerne af bilstandslovens virkninger.

Ved konstruktionen af vægtfordelingerne er de samlede kommunale andele af udgifterne til invalide-, enke- og førtidspension henført til aldersgruppen 40-67 år, idet det fortrinsvis er personer i denne aldersgruppe, der oppebærer invalide-, enke- og førtidspension.

3. Virkningerne af alternative omlægninger.

Bilagene 2-5*) illustrerer virkningerne i 1972-73 på kommunernes skatteudskrivning og beskatningsniveau af alternative omlægninger til tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier af andele på 5, 10, 25 og 50 pct. — svarende til henholdsvis 135,2, 270,4, 676,0 og 1.368,7 mill. kr. — af udgifterne vedrørende invalide-, enke- og førtidspension. Virkningerne er beregnet for Københavns og Frederiksberg kommuner, for hver enkelt kommune i Københavns, Fyns og Nordjyllands amter samt for kommunerne i hvert enkelt amt under ét.

Beløbene i kolonnerne 1 og 5 angiver kommunernes beregnede udgifter ved egenandele på 5, 10, 25 og 50 pct. af de budgetterede udgifter til invalide-, enke- og førtidspension, medens de pågældende kommuners beregnede tilskud efter objektive kriterier fremgår af kolonnerne 2 og 6.

De beregnede merudgifter, som isolerede omlægninger i forlængelse af bilstandsloven af alternative andele af pensionsudgifterne ville give anledning til, fremgår af kolon-

*) Udeladt her.